

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź Św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

34. niedziela zwykła

22 listopada 2020

LITURGIA SŁOWA

Ez 34,11–12.15-17; Ps 23; 1 Kor 15,20-26.28; Mt 25,31-46

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie, pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się

Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźmijcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata. Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”. Wówczas zapytają sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?”. Król im odpowie: „Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, co czyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”. Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: „Idźcie precz ode mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom. Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście mnie”. Wówczas zapytają i ci: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?”. Wtedy odpowie im: „Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, czego nie czyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili”. I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego”.

Pan mówi: Co uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tych potrzebujących – Mnieście uczynili. Pan oczekuje, że będziemy miłować się wzajemnie tak, jak On nas umiłował. Wiara działa przez miłość, a miłość nie ustaje w czynieniu dobra. Bez czynnej miłości bliźniego oddalamy się od Chrystusa... On ostrzega, że ci, którzy przeszli przez życie w twardym egoizmie, pójdą na wieczną karę...

Marek Ristau

**Post nie jest tylko odmawianiem sobie chleba.
Jest także dzieleniem się nim z głodnymi.
Papież Franciszek**

opr. AB

Wtedy odpowie im: „Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, czego nie czyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili”. I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego”.

– *Oto słowo Pańskie.*

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Jezus Chrystus: Pasterz (pierwsze czytanie i psalm), Król (drugie

czytanie) i Sędzia (Ewangelia). Te trzy tytuły chciałbym przypisać do poszczególnych etapów liturgii słowa dzisiejszej niedzielnej uro-

czystości, wieńczącej rok liturgiczny. Żyjemy w świecie mocno indywidualistycznym i świat ten przenika do naszego doświadcze-

nia wiary: pozytywnie – akcentując osobistą relację z Bogiem (inaczej jak miałyby być naprawdę „moim” Bogiem); ale i negatywnie – zacierając obiektywność Objawienia (bez której „filtruję” Boga przez siebie i „stwarzam” Go na własne, pokraczne podobieństwo). W tym względzie, pierwsze czytanie pomaga mocniej wkopać to, co pozytywne, i wykorzenić to, co negatywne. Warto, szczególnie, pobyć w ciszy przy dwóch zdaniach. Po pierwsze, Ja sam będę szukał moich owiec i będę sprawował nad nimi pieczę; Ja sam będę pasł moje owce i Ja sam będę je układał na legowisku. Bóg wie „z pierwszej ręki” o tym, co się u mnie dzieje, nie jest zależny ani od mojej relacji o sobie, ani od opinii innych o mnie. Po drugie, Ja dokonam przeglądu moich owiec; Ja osądzę poszczególne owce, barany i kozły. Bóg oczekuje dojrzałej więzi ze mną, nie dziecinnej i „cukierkowej”, ale opartej na moim wymiernym rozwoju.

Komentarz do psalmu

Obiektywna i osobista relacja z Bogiem-Pasterzem oznacza stopniowe przyjmowanie Jego punktu widzenia. Odczytajmy więc psalm jako propozycję modlitwy rachunkiem sumienia, a może także przygotowania do spowiedzi na koniec roku liturgicznego i początek Adwentu. Niczego mi nie braknie – czy nie „przyssałem się” do jakichś niedoborów i niezaspokojonych potrzeb i pragnień? Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach – czy doceniam wartość tych pastwisk, które już mam, a nie tęsknię do „bardziej zielonych” pastwisk sąsiada czy wyobraźni? Orzeźwia moją duszę – czy na miejsce Boga, któremu zależy na moim odpoczynku, nie wdał się we mnie „demon wydajności” (samo-wystarczalności, perfekcjonizmu)? Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoją chwałę – czy, ogólnie lub w konkretnych wymiarach, oceniam mo-

je życie z perspektywy własnej wygody i korzyści, czy z perspektywy trwałych wartości (ewangelicznego „skarbu, który jest w niebie”)? Stół dla mnie zastawiasz na oczach mych wrogów – czy bliskie mi jest przenikanie Eucharystii do mojego życia (czerpanie z niej)? Czy tegoroczne pandemiczne dyspensy i transmisje przyjmowałem z ulgą lub obojętnością (zwolnienia z prawnego obowiązku), czy z tęsknotą serca? Zamieszkać w domu Pana po najdłuższe czasy – czy modłę się o dobrą śmierć (choćby świadomą ostatnią prośbą „Zdrowaś, Maryjo”)? Czy w obliczu medialnych doniesień o ofiarach koronawirusa, a może znanych z imienia zmarłych, dbam więcej o kontakt z bliskimi? – Pan jest moim Pasterzem o tyle, o ile ja jestem Jego owieczką i barankiem. Ten psalm jest historią o wzajemności.

Komentarz do drugiego czytania

Święty Paweł, odpowiadając na wątpliwości Koryntian co do zmarłych, zostawia nam intrygujące zdanie: Trzeba, ażeby Chrystus królowała, „aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy” (tu cytaty z mesjańskiego Ps 110, 1). Zwróćmy uwagę na dynamiczną stronę tej myśli: panowanie Jezusa nie bierze się z jednokrotnego faktu inronizacji (jak w przypadku ludzkiego objęcia urzędu: poprzez odbycie przepisanej prawem „obrzędu” – otrzymania podpisu, wręczenia teki, złożenia przysięgi itp. – człowiek zyskuje pełnię kompetencji). Panowanie Jezusa, za to, oznacza stopniowe „wsączenie się” w rzeczywistość Jego stylu bycia (ewangeliczne „zakwaszenie ciasta”). Właśnie dlatego nie chciał On, by Go królem „obwołano”. Pomyśl, przy tym, o tabliczce na Jego krzyżu: Jezus Nazareńczyk, Król Żydowski. Tak, to prawda – i co z tego? Zamiast jednorazowych aktów i „akcyjek”, święty Paweł roztacza przez nami inną

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1379 "Święty zapas" (tabernakulum) pierwotnie był przeznaczony do godnego przechowywania Eucharystii, by poza Mszą świętą można ją było zanosić chorym i nieobecny. Pogłębiając wiarę w rzeczywistą obecność Chrystusa w Eucharystii, Kościół uświadomił sobie sens milczącej adoracji Pana obecnego pod postaciami eucharystycznymi. Dlatego tabernakulum powinno być umieszczone w kościele w miejscu szczególnie godnym i tak wykonane, by podkreślało i ukazywało prawdę o rzeczywistej obecności Chrystusa w Najświętszym Sakramencie.

1380 Istnieje głęboki sens w tym, że Chrystus chciał pozostać obecny w swoim Kościele w ten wyjątkowy sposób. Skoro w widzialnej postaci miał On opuścić swoich, to chciał dać nam swoją obecność sakramentalną; skoro miał ofiarować się na krzyżu dla naszego zbawienia, to chciał, byśmy mieli pamiątkę Jego miłości, którą umiłował nas aż "do końca" (J 13,1), aż po dar ze swego życia. Istotnie, będąc obecny w Eucharystii, pozostaje On w tajemniczy sposób pośród nas jako Ten, który nas umiłował i wydał za nas samego siebie. Pozostaje obecny pod znakami, które wyrażają i komunikują tę miłość:

Kościół i świat bardzo potrzebują kultu eucharystycznego. Jezus czeka na nas w tym sakramencie miłości. Nie odmawiajmy Mu naszego czasu, aby pójść, spotkać Go w adoracji, w kontemplacji pełnej wiary, otwartej na wynagradzanie za ciężkie winy i występki świata. Niech nigdy nie ustanie nasza adoracja!

wizję: im głębiej wpuścisz w siebie Jezusa – pozwolisz Mu królować – tym bardziej przybliżysz się do Jego i własnego zmartwychwstania. Zmartwychwstanie już się dokonuje: póki pielgrzymujemy – moralnie, a gdy osiągniemy cel – w pełni.

Komentarz do Ewangelii

Arcyważną katechezę, otrzymaną poprzez zdanie z Listu św. Pawła, możemy wprost zastosować do in-

terpretacji fragmentu Ewangelii. W pierwszym okresie Adwentu będziemy nastawiać się na powtórne przyjście Chrystusa (paruję): ale „nastawiać się” nie oznacza trzymać dla Niego „puste miejsce parkingowe” (czytaj: „nic nie robić”), lecz rozwijać się jako owca posłuszna Pasterzowi (przypominam pierwsze czytanie i psalm). Na ten „przedparuzyjny” wymiar Adwentu zwraca uwagę dzisiejsza Ewan-

gelia, która przedstawia Jezusa jako Sędziego (albo Króla w jego funkcji sędowniczej). On nie tyle „rozlicza”, ile rozpoznaje swoich (bądź lepiej: rozpoznaje „się” w swoich). W tym momencie wychodzą na jaw rzeczywiste granice Jego panowania: dokąd istotnie rozciągnęło się Jego królestwo.

Komentarze zostały przygotowane przez ks. Błażeja Węgrzyna

Klasztor Sióstr Klarysek Kapucynek
Kępińska 57
05-840 Brwinów

Drogi Księżu Proboszczu Drodzy Siostry i Bracia

Składamy serdeczne Bóg zapłać za trud zorganizowania i przeprowadzenia zbiórki na ogrzewanie naszego klasztoru oraz za złożone ofiary. Otrzymałyśmy 7 280 zł. To bardzo duża suma, nie tylko nominalnie, świadczy przede wszystkim o Waszej dobroci i ofiarności. Dla nas to mocne doświadczenie Kościoła jako pięknej rzeczywistości w której każdy ma swoje powołanie i swoją pracę pełniąca dla wszystkich. Naszej obecności i tej właśnie pracy nie widać, ale modlitwa, kontemplacja ma wielkie znaczenie i siłę. Dzięki Waszej pomocy możemy to nasze powołanie pełnić w tych trudnych czasach.

Zapewniamy, że jesteście szczególnie obecni w naszej modlitwie

Z wdzięcznością

s. M. Bawława Fiedorczyk
s. Barbara Fiedorczyk z siostrami

Byłyśmy jeszcze proszone o podanie konta z powodu awarii naszej strony internetowej

Klasztor Mniszek Klarysek Kapucynek
ul. Kępińska 57
05-840 Brwinów

PKO BP SA II ODDZIAŁ W PRUSZKOWIE
Al. Wojska Polskiego 42
05-800 Pruszków

nr 20 1020 1055 0000 9002 0015 2769

Brwinów, 12. 11. 2020

Fragment książki ks. Piotra Pawlukiewicza:

Życie. Instrukcja obsługi, wydanej przez Wydawnictwo Znak

Mamy, niestety, w naszych czasach dwie wyjątkowo przykre choroby cywilizacyjne. Jedną z nich jest potworna samotność ludzi, wynikająca na przykład z poczucia, że nie było się ważnym dla swoich rodziców. Jeśli tak się zdarzyło, całe życie borykamy się potem z przekonaniem, że dla nikogo nie jesteśmy ważni. Druga choroba to grzech, a konkretnie: ciągle przeżywanie go. Chodzi mi tu o sytuację, w której ktoś nie chce oddać Bogu swoich grzechów i ciągle je niesie. Niby się z nich wyświadał, ale nie wierzy, że zostały mu wybaczone i odpuszczone.

Grozi nam dystans. Czym grożą te dwie choroby? Jedną ich konsekwencją jest strach przed zbliżeniem się

do kogokolwiek. Kiedyś w Laskach widziałem, jak niewidome dzieci uczyły się chodzić. Zakładały na siebie kółka, które wyglądały trochę jak hula-hop i które chroniły je przed wejściem w drzewo, znak drogowy czy w innych ludzi. Są osoby – być może należysz do nich ty, który to czytasz – mające wokół siebie jakieś niewidzialne kółko trzymające od wszystkiego na dystans i chroniące przed jakimkolwiek zbliżeniem. Myślę o dystansie cynizmu, poczucia humoru, intelektualnej żonglerki.

Ze skrajności w skrajność. Inną konsekwencją wymienionych chorób jest popadanie ze skrajności w skrajność. Raz deklarowanie, że nikogo nie chce się znać, nikogo się nie potrzebuje, że jest się beznadziejnym, kimś, kogo nikt nie pokocha i kto nie nadaje się do związku, żeby za tydzień trąbić głośno o tym, że się zakochało. Rozmawiałem z takimi młodymi ludźmi, chłopcami i dziewczętami, studentami, studentkami, którzy przychodzili do mnie i mówili „Proszę księdza, ja mam powołanie do samotności, w żaden związek nigdy nie wejść”. Tydzień później ta sama osoba przychodzi, twarz tylko jakaś inna, zmieniona, ciśnienie sześćset na trzysta: „Proszę księdza, moja dziewczyna...”. I znów po tygodniu: – Co sam przychodzisz? – pytam. – A z kim miałem przyjść? – No, z twoją dziewczyną. – Dziewczyną? Nie pamiętam. O kim ksiądz mówi? Proszę księdza, to był mały błąd życiowy. Nastąpiła korekta lotów, już wróciłem do siebie.

I tak ze skrajności w skrajność. Jednego dnia związek taki, że już planowali, jak będą ustawione meble w ich mieszkaniu, by zaraz potem wszystko się skończyło.

MSZE ŚW. GREGORIAŃSKIE ZA **ŚP. KS. PIOTRA PAWLUKIEWICZA**

Zapraszamy na modlitwę za ks. Piotra, w następujących terminach:

**22 listopada godz. 10.00; 23 listopada godz. 7.00; 24 listopada godz. 18.30;
25 listopada godz. 7.00; 26 listopada godz. 7.00; 27 listopada godz. 8.00;
28 listopada godz. 9.00; 29 listopada godz. 19.45; 30 listopada godz. 8.00;
1 grudnia godz. 18.30; 2 grudnia godz. 6.50; 3 grudnia godz. 18.30; 4 grudnia godz. 6.50;
5 grudnia godz. 8.00; 6 grudnia godz. 7.00; 7 grudnia godz. 9.00; 8 grudnia godz. 8.00;
9 grudnia godz. 6.50; 10 grudnia godz. 18.30; 11 grudnia godz. 9.00; 12 grudnia godz. 8.00;
13 grudnia godz. 19.45; 14 grudnia godz. 8.00; 15 grudnia godz. 9.00; 16 grudnia godz. 6.50;
17 grudnia godz. 18.30; 18 grudnia godz. 9.00; 19 grudnia godz. 9.00; 20 grudnia godz. 7.00;
21 grudnia godz. 6.50.**

OGŁOSZENIA

1. W związku z aktualnymi przepisami sanitarnymi wszystkim wchodzącym do kościoła, uczestnikom liturgii, przypominamy o konieczności zasłaniania nosa i ust, dezynfekcji rąk oraz zachowywaniu bezpiecznej odległości.
2. Dziś obchodzimy uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. Po mszy św. o godz. 10:00 wystawienie Najświętszego Sakramentu, Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Akt Poświęcenia. Odpust zupełny – za spełnienie zwykłych warunków oraz publiczne odmówienie Aktu Poświęcenia.
3. W tę niedzielę jest pierwsza msza św. gregoriańska w intencji śp. ks. Piotra Pawlukiewicza. Szczegółowy rozkład mszy znajduje się w gazetce parafialnej, gablocie oraz na parafialnej stronie internetowej.
4. Za tydzień rozpoczyna się okres Adwentu – czyli czas przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego oraz oczekiwania Jego powtórnego przyjścia na końcu czasów.
5. Taca w przyszłą niedzielę – na Wyższe Metropolitarne Seminarium Duchowne w Warszawie.
6. Do końca listopada zapraszamy na codzienną modlitwę różańcową o godz. 17:50 w intencji zmarłych, jedynie w sobotę będzie odbywała się ona po mszy św. o godz. 9:00. Natomiast w środy zapraszamy na nabożeństwo do MB Nieustającej Pomocy o godz. 18:00. Przez cały rok odprawiamy msze św. w tych intencjach w poniedziałki o godz. 18:30.
7. Organizujemy zimowisko: od 24 do 30 stycznia w Muszynie. Zapisy u ks. Jana i s. Iwony.
8. Są jeszcze wolne intencje mszalne w tym roku.
9. Zapraszamy do naszej księgarni, w której można nabyć prasę katolicką, opłatki, mód oraz naturalny koncentrat z czarnej porzeczki.
10. We wtorek – wsp. św. męczenników Andrzeja Dung-Lac, kapłana i Towarzyszy.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl